



Երկուշաբթի, Մայիս 4, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն Կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա Կիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 143

ՈՂԲ ԵՒ ԶՂՋՈՒՄ

Տէր, լսէ իմ աղօթքս, դուն՝ որ հաւատարիմ ես՝
 ականջ դիր աղաչանքներուս,
 դուն՝ որ արդար ես՝ պատասխան տուր ինձի:
 Ես քու ծառադ եմ, զիս դատաստանի մի՛ ենթարկեր,
 որովհետեւ չկայ կենդանի արարած մը որ քու դիմացդ արդարանայ:
 Թշնամին զիս հալածեց, կեանքս հողին հաւասարցուց,
 եւ զիս խաւար աշխարհին բնակիչ դարձուց, արդէն մեռած մարդոց պէս:
 Յոգիս խռովքի մէջ է, սիրտս կը սոսկայ:
 Կը յիշեմ անցեալ ժամանակները, կը խորհիմ քու բոլոր գործերուդ մասին,
 կը խոկամ ըրածներուդ մասին:
 Ձեռքերս քեզի կ'երկարեմ օգնութեան համար.
 ծարաւ հողի պէս՝ հոգիս ծարաւ է քեզի:
 Շուտ ըրէ, Տէր, պատասխան տուր, հոգիս արդէն կը մարմնի,
 ինձմէ երես մի՛ դարձներ, մի՛ ձգեր որ ողջ-ողջ գերեզման իջնեմ:
 Ամէն առաւօտ ինձի սէրդ լսել տուր, որովհետեւ ես քեզի վստահեր եմ:
 Ահա քեզի կը դիմեմ, ցոյց տուր՝ ինչ ձեւով կ'ուզես որ ապրիմ:
 Տէր, ազատէ զիս թշնամիներէս, ես քեզ իմ ապաւէնս դարձուցի:
 Քու կամքդ կատարել սորվեցուր ինձի, որովհետեւ իմ Աստուածս ես դուն.
 քու բարի Յոգիդ զիս ուղիղ ճամբով թող առաջնորդէ:
 Տէր, քու անունդ փառաւորելու համար՝ ազատէ կեանքս.
 դուն՝ որ արդար ես, այս նեղութենէն դուրս բեր իմ անձս:
 Ինձի հանդէպ սէրդ ցոյց տուր. թշնամիներս ոչնչացուր,
 բնաջնջէ բոլոր անոնք որոնք ինձի նեղութիւն կու տան, որովհետեւ քու ծառադ եմ ես:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենատարբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
 աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
 ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
 ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
 եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԺԹԸ



ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՄ ԵՐԵՄԻԱՅԻ

36 ԳԼՈՒԽ

ԲԱՐՈՒՔ ՏԱՃԱՐԻՆ ՄԷՋ ՏՈՄՍԸ ԿԸ ԿԱՐԴԱՅ (36:1-10)

Տէրը կ'ուզէ, որ այս խօսքերը արձանագրուին, որպէսզի յանկարծ չըսուի, թէ լուր չունիք, մեզի բան մը ըսուած չէր: Առիթով մը երբ Քրիստոս պատմեց մեծահարուստին եւ աղքատ Ղազարոսին պարմութիւնը, այնպէղ յիշատակում մը կայ որ կ'ըսէ. «Անոնք Մովսէսն ու մարգարէները ունին, թող անոնց մտիկ ընեն» (Ղուկ 16:29): Կամ Պօղոս Առաքեալ պիտի ըսէ. «Այս բաները արձանագրուեցան իբրեւ մեզի օրինակ»: Եւ կամ սկիզբէն արձանագրել կու տայ, որպէսզի յետոյ որ պատահին ըսեն, ուրեմն գրուածները ճիշդ էին, այլապէս պատահելէն յետոյ ըսելը կամ արձանագրելը իմաստ պիտի չունենայ: Ահա այդպիսի բան մը Տէրը կը թելադրէ Երեմիա մարգարէին որ փոմսի մը վրայ արձանագրէ այս բոլոր խօսքերը: Տոմար այսպէղ կը նշանակէ բաբիրուսի կամ մագաղաթի կտոր մը, այլ խօսքով՝ այսօրուան իմաստով թուղթ, որուն վրայ արձանագրուի: Այն յոյսով, որ մի գուցէ «*իրենց չար ճամբէն դառնան, ու ես անոնց անօրէնութիւնն ու մեղքը ներեն*» (3 հմբ): Բարուքը Երեմիա մարգարէին հաւատարիմ աշակերտներէն մէկն էր, անոր քարտուղարը: Ահա Աստուծոյ Հոգիով լեցուած, Երեմիա մէկ առ մէկ խօսեցաւ այդ խօսքերը, որպէսզի Բարուք այդ բոլորը արձանագրէ, ու մանաւանդ՝ երթայ եւ այդ արձանագրուածը ժողովուրդին կարդայ ծոմապահութեան օրը: Ծոմապահութեան օրը փօնական օրուան հետ կապուած չէ, այլ՝ այն օրը, որ արդէն ներդրեանն ու դժուարութեան մէջ են: Ծոմապահութիւնը նաեւ խորհրդանշէ է ապաշխարութեան, վերադառնալու սխալէն դէպի Աստուած: Կարդացուածը լսեցին չէ՛: Ուրեմն:

ՏՈՄՍԸ ՊԱՇՏՕՆԵԱՆԵՐՈՒՄ ԿԸ ԿԱՐԴԱՅՈՒՄ (36:11-19)

Ահա Միքայն լսեց այդ խօսքերը եւ անմիջապէս յայտնեց իշխաններուն, անոնք ալ կանչել փոխին Բարուքը, որպէսզի իրենց համար ալ կարդայ գրուածը: Եւ ահա Բարուք անվախօրէն այդ գրուածը կարդաց, որուն բովանդակութիւնը սարսափեցուցիչ էր, դաբապարտութիւն թագաւորին, իշխաններուն ու բոլոր ժողովուրդին: Անոնք սկսան վախնալու, որովհետեւ կը ճանչնային Երեմիա մարգարէին, որ ամէն ըսածները կը կատարուին, ուստի այս գրուածն ալ պիտի կատարուի: Անոնք հարց փոխին, թէ այս բոլորը ինչպէս արձանագրեցիր, որովհետեւ գրեթէ 18 փարիներու վրայ փարածուած մարգարէութիւն մըն էր արձանագրուածը: Ուրեմն զարմացած էին, թէ այս բոլորը Երեմիա ինչպէս իր միտքը պահած էր եւ արձանագրել փութ Բարուքին: Ուրեմն այս բոլորին մէջ Աստուծոյ մարդ կայ, պարզ մարդկային մտքի արփադրութիւնը չէ: Անոր համար ալ վախցան ու Բարուքին ըսին. «**Քնա, պահուրդեցէք թէ՛ դուն եւ թէ՛ Երեմիան եւ ուր ըլլալնիդ մարդ թող չգիտնայ**» (19 հմբ):

ԹԱԳԱՒՈՐԸ ՏՈՄՍԸ ԿԸ ՎԱՌԷ (36:20-26)

Թագաւորը երբ լսեց կարդացուածը փոմսը այրեց եւ հրամայեց որ Բարուք դպիրն ու Երեմիա մարգարէն բռնեն, բայց Տէրը պահեց զանոնք (26 հմբ): Աստուծոյ խօսքերը հաճելի չէին ու չեն չարին համար, ու անոնց, որոնք չարութեան մէջ են: Անոնք չեն հանդուրժեր, առաւել եւս կ'ուզեն որ այդ խօսքերը մէջբերէն վերնան: Ինչպէս պիտի ըսէ Քրիստոս Փարիսեցիներուն եւ Օրէնքի ուսուցիչներուն. «*Եթէ լռեցնէք, քարերը պիտի աղաղակեն*» (Ղուկ 19:40): Հազիւ քանի մը բաժին կարդացուած գրուածէն, արդէն թագաւորին համբերութիւնը կը հարսի եւ առնելով կրակին մէջ կը նետէ: Հետաքրքրական է, սակայն, որ իշխանները սկիզբը որ լսեցին կարդացուածը վախցան, իսկ հիմա որ թագաւորը կ'այրէ չվախցան եւ ոչ ալ հանդերձին պատռեցին:

ԵՐԵՄԻԱ ՈՒՐԻՇ ՏՈՄՍ ՄԸ ԿԸ ԳՐԷ (36:27-32)

Տէրը կը պատուիրէ, որ Երեմիա նորէն գրէ ինչ որ գրած էր, որ Յովակիմ թագաւորը այրեց կրակին մէջ նետելով: Որքան ալ մարդիկ, ըլլան անոնք թագաւորներ, իշխաններ կամ ուրիշ մէկը փորձեն, ուզեն, կամ նոյնիսկ յաջողին այրելու կամ փճացնելու Աստուծոյ խօսքը, անով սակայն չի դադրիր Աստուծոյ ծրագիրը իրականանալէ: